

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/350/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3112204730
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 09. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Marková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3112204730.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Údernícka 5, IČO 35 724 803, zastúpeného advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., sídlom Bratislava, Údernícka 5, IČO 36 613 834 proti odporkyni: O. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. XXX, štátna občianka SR, za účasti vedľajšieho účastníka OZ právna pomoc spotrebiteľom, so sídlom Sofijská 13, Košice, IČO: 42 247 268, zastúpeného JUDr. Ladislavom Miklušom, advokátom so sídlom Stará Baštová 2, Košice, o zaplatenie 1.248,82 eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 22. marca 2013, č. k. 27C/117/2012-178, v senáte jednohlasne, takt

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v napadnutej časti - výroku o náhrade trov vedľajšieho účastníka p o t
v r d z u j e .

Navrhovateľ je p o v i n n ý zaplatiť náhradu trov odvolacieho konania vo výške 38,51 eur, JUDr. Ladislavovi Miklušovi, do troch dní.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd napadnutým, v záhlaví uvedeným rozsudkom uložil odporkyni zaplatiť navrhovateľovi 460,20 eur s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 705,20 eur od 11.12.2009 do 19.02.2010, zo sumy 695,20 eur od 20.02.2010 do 18.03.2010, zo sumy 685,20 eur od 19.03.2010 do 23.08.2010, zo sumy 662,20 eur od 24.08.2010 do 22.09.2010, zo sumy 639,20 eur od 23.09.2010 do 23.11.2010, zo sumy 616,20 eur od 22.11.2010 do 20.01.2011, zo sumy 593,20 eur od 21.01.2011 do 22.02.2011, zo sumy 570,20 eur od 23.02.2011 do 25.05.2011, zo sumy 560,20 eur od 26.05.2011 do 23.06.2011, zo sumy 550,20 eur od 24.06.2011 do 20.07.2011, zo sumy 540,20 eur od 21.07.2011 do 22.08.2011, zo sumy 530,20 eur od 23.08.2010 do 21.09.2011, zo sumy 510,20 eur od 22.09.2011 do 24.10.2011, zo sumy 500,20 eur od 25.10.2011 do 22.02.2012, zo sumy 490,20 eur od 23.02.2011 do 21.03.2012, zo sumy 480,20 eur od 22.03.2012 do 20.06.2012, zo sumy 470,20 eur od 21.06.2012 do 23.07.2012 a zo sumy 460,20 eur od 24.07.2012 do zaplatenia, tak, že túto sumu splatí v 15 eur mesačných splátkach počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku, pričom každá splátka je zročná najneskôr do 20. dňa v mesiaci pod stratou výhody splátok v prípade nezaplatenia čo i len jednej z nich. Vo zvyšku návrh zamietol. Odporkyni náhradu trov konania nepriznal. Navrhovateľovi uložil zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne OZ právna pomoc spotrebiteľom náhradu trov konania, spočívajúcu v trovách právneho zastúpenia v sume 43,58 eur, k rukám právneho zástupcu vedľajšieho účastníka JUDr. Ladislava Mikluš, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

V odôvodnení uviedol svoje skutkové zistenia, podľa ktorých dňa 21.10.2004 bola medzi bankou - Slovenskou sporiteľňou, a.s. a majiteľom účtu v banke č. XXXXXXXXXX/XXXX - odporkyňou uzavretá zmluva o vydaní a používaní bankomatovej platobnej karty. Odporkyňa si kartu prevzala osobne dňa 02.11.2004. Dňa 21.10.2004 bol medzi týmito zmluvnými stranami uzavretý dodatok č. 1 k zmluva o vydaní a používaní bankomatovej platobnej karty, podľa ktorého bol odporkyni poskytnutý kartový rámec

20.000 Sk s premenlivou úrokovou sadzbou vo výške 17,50% ročne a konečnou splatnosťou kartového rámca 20.10.2005. Odporkyňa sa zaviazala používať kartu len v súlade so zmluvou, Obchodnými podmienkami a VOP(č. III bod 2 dodatku). Odporkyňa bola povinná pravidelne mesačne vždy k 15. dňu mesiaca poukazovať bezhotovostným prevodom na kartový účet peňažné prostriedky najmenej 5% z kartového rámca, t.j. 1.000 Sk až do splatenia pohľadávky (čl. III bod 4 dodatku).. Pre prípad prečerpania kartového rámca v čase pred termínom konečnej splatnosti, banka bola oprávnená zrealizovať zákaz na platobnú kartu a bola oprávnená požadovať zaplatenie úroku a úroku z prečerpania vo výške určenej bankou (čl. III bod 6 dodatku). Odporkyňa bola oprávnená čerpať kartový rámec len do výšky limitov, stanovených v zmluve, maximálne do výšky povoleného kartového rámca (čl. IV bod 3 dodatku). Všetky platobné operácie, uskutočnené platobnou kartou mala banka zúčtovať na ťarchu kartového účtu (čl. IV bod 3 dodatku)..Zmluvné strany sa dohodli, že na záväzkový vzťah, ktorý medzi nimi vznikne v súvislosti s čerpaním a splácaním kartového rámca sa primerane použijú ustanovenia VOP bod 7 s názvom Úvery, upravujúce záväzkovoprávne vzťahy medzi bankou a klientom, ktoré vznikli na základe zmluvy o úvere, a tá najmä ust. bodu 7.6 VOP (čl. IV bod 4 dodatku). Kartový rámec bol splatný v deň splatnosti, uvedený v bode 4 čl. I zmluvy /20.10.2005/ (čl. V bod 2 dodatku). Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 10.12.2009 bola pohľadávka právneho predchodcu navrhovateľa postúpená na navrhovateľa, ktorú skutočnosť odporkyňa písomne oznámil postupca- veriteľ oznámením zo dňa 29.12.2009. Podľa Prílohy 1 k zmluve o postúpení pohľadávok zo dňa 10.12.2009 predstavovala pohľadávka banky vo vzťahu ku karte odporkyne č.ú. XXXXXXXXXX sumu istiny 705,20 eur, úroku 474,35 eur (základná sadzba 17,5%) a zmluvného úroku z omeškania 314,27 eur. Počet dní omeškania predstavoval 1125 dní, posledná úhrada v sume 20 eur bola odporkyňou poskytnutá dňa 18.11.2009. Podľa oznámenia Slovenskej sporiteľne, a.s. zo dňa 11.03.2013 bol zmluvný vzťah medzi právnym predchodcom navrhovateľa- bankou a odporkyňou ukončený dňa 02.11.2006 výpoveďou. Vec po právnej stránke posúdil podľa právnych predpisov, účinných ku dňu vzniku právneho vzťahu medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporkyne, a to podľa § 708 ods. 1 a § 710 Obchodného zákonníka v znení účinnom do 30.11.2009 a ďalej podľa § 2 ods. 1 písm. a/, b/ a § 23a ods. 1, 2, zák. č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa, podľa § 2 písm. a/, b/, § 3 ods. 1, 2, § 4 ods. 5 zákona 258/2001 o spotrebiteľských úveroch účinného v čase vzniku právneho vzťahu a podľa § 100 ods. 1, 2, § 110 ods. 1 a § 558 Občianskeho zákonníka, podľa § 160 ods. 1 veta druhá O.s.p. povolil odporkyňa splácať dlh navrhovateľovi v mesačných splátkach po 15 eur tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku. Súd žiadosti odporkyne o plnenie dlžnej sumy v splátkach vyhovel, pričom sa neriadil len jej žiadosťou, ale i výškou priznaného plnenia, pre ktorú je výška určených splátok primeraná a skutočnosťou, že pre navrhovateľa nebude plnenie dlhu v splátkach ťaživé. Súd tiež vzhľadom na obsah vyjadrenie odporkyne a jej dobrovoľné plnenie dlhu počas súdneho konania, má za to, že menovaná prejavila snahu o riešenie sporu. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. Navrhovateľ i odporkyňa mali každý vo veci čiastočný úspech, pričom vo vzťahu k žalovanej sume 1.248,82 eur bol úspech navrhovateľa zhruba 36,85% (460,20 eur) a jeho neúspech 63,15% (788,62 eur). Pomer úspechu a neúspechu odporkyne tak prevážil pomer úspechu a neúspechu navrhovateľa a bol vo výške 26,30%, v ktorej výške jej vzniklo i právo na čiastočnú náhradu trov konania. Nakoľko odporkyňa v konaní preukázateľne žiadne trovy nevznikli a ani si žiadne trovy neuplatnila, súd jej ich náhradu nepriznal. Na strane odporkyne však vystupoval i vedľajší účastník. Súd konštatoval, že vedľajší účastník tak, ako ktorákoľvek iná fyzická alebo právnická osoba, má právo zvoliť si advokáta, ktorý ho zastupuje v konaní, v dôsledku čoho súd vedľajším účastníkom uplatnené trovy právneho zastúpenia považoval za účelne vynaložené. Náhrada trov konania vedľajšieho účastníka pozostáva z náhrady trov právneho zastúpenia v celkovej výške 165,70 eur, z čoho priznaná náhrada 26,30% podľa miery úspechu a neúspechu odporkyne v konaní predstavuje sumu 43,58 eur

Proti tomuto rozsudku, v časti, ktorou okresný súd priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania, podal včas odvolanie navrhovateľ, prostredníctvom svojho zástupcu. Žiadal rozsudok okresného súdu v napadnutej časti zmeniť a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznať. Súčasne žiadal priznať náhradu trov odvolacieho konania vo výške 28,30 eur. Považoval rozsudok okresného súdu v napadnutej časti za nesprávny, z hľadiska právneho posúdenia, čím uplatnil dôvod odvolania v zmysle § 205, ods. 2, písm. f/ O.s.p. Uviedol, že vedľajší účastník - združenie na ochranu spotrebiteľa - musí byť sám, z podstaty svojej existencie, schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach, v spotrebiteľských veciach. Združenia na ochranu spotrebiteľa podľa § 25 zákona č. 250/2007 Z. z., majú pritom možnosť využívať aj určenú podporu ministerstva, pričom tieto právne závery ustálil aj Krajský súd v Bratislave vo svojom rozhodnutí sp. zn. 5Co/26/2012, ako aj v rozhodnutí sp. zn. 3Cob/259/2011, ktorý v obdobných prípadoch nepriznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov právneho

zastúpenia. Ako vyplýva z dôvodovej správy k zákonu č. 384/2008 Z. z., cieľom novelizácie Občianskeho súdneho poriadku, bolo posilniť ochranu spotrebiteľa v sporoch vyplývajúcich zo spotrebiteľských zmlúv a umožniť širšiu ochranu osobám, na ochranu ktorých sú zriaďované rôzne právnické osoby, najmä združenia na ochranu spotrebiteľov. Navrhovateľ má za to, že úmyslom zákonodarcu bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa, priamo na ten účel zriadeným subjektom, ktoré budú spôsobilé poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc, a ktoré budú v danej oblasti aj materiálne, aj personálne vybavené a odborne kompetentné. Navrhovateľ má z vlastných skúseností vedomosť, že združenie vstupuje do množstva konaní, bez ohľadu na stav konania a vôľu odporcu, a to oznámením o vstupe združenia do konania, ktoré obsahuje žiadosť o zaslanie žaloby a návrh na priznanie trov konania. Z uvedeného je zrejmé, že pred zaslaním oznámenia o vstupe do konania, združenie nemá žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade. Navyiac, vedľajší účastník viaceré procesné podania nadbytočne opakuje, bez uvedenia nových, významných skutočností, vzťahujúcich sa na predmet sporu. Rovnaký právny názor vyjadril aj Krajský súd v Košiciach v rozhodnutí sp. zn. 6Co/141/2012. Navrhovateľ si dovoľuje poukázať na to, že uvedenú činnosť by malo byť schopné účelne zabezpečiť aj samotné združenie. Paušálny vstup združenia zastúpeného advokátom do konaní, v ktorých pre vstup nebol žiadny dôvod, iba zbytočne navyšuje trovy konania a navodzuje dojem, že účelom vstupu, nebola ochrana práv spotrebiteľa, ale získanie finančných prostriedkov, v podobe náhrady trov právneho zastúpenia. Obdobný právny názor vyslovil aj Krajský súd v Banskej Bystrici, v rozhodnutí sp. zn. 17Co/91/2012. V zmysle vyššie uvedeného, navrhovateľ zastáva názor, že trovy konania vedľajšieho účastníka, nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie, alebo bránenie práva.

Vedľajší účastník využil svoje právo, vyjadriť sa k odvolaniu a vo svojom písomnom stanovisku, ktoré podal prostredníctvom svojho zástupcu, žiadal rozsudok okresného súdu, ako vecne správne potvrdiť. Poukazuje aj na nálezy ústavného súdu, ktorý zastáva obdobný názor, že každý, v danom konkrétnom prípade aj štát, má právo na náhradu trov právneho zastúpenia. Vzhľadom k ústavnému rozmeru, právo na právnu pomoc nie je možné prostredníctvom termínu (účelný), vymedzovať kategóriu subjektov, ktoré by mali z hľadiska právneho zastúpenia odlišné postavenie a tak im de facto (nepripravením nákladov) právo upierať a z hľadiska ostatných subjektov, diskriminovať. Nesúhlasí s argumentom navrhovateľa, že vedľajší účastník musí mať zo svojej podstaty odborný aparát, na poskytnutie právnej pomoci spotrebiteľom. Uvádza, že vedľajší účastník, ako občianske združenie zložené prevažne z laikov v oblasti práva, je pripravené dôsledne presadzovať a chrániť aj v súdnych konaniach oprávnené záujmy spotrebiteľov a vystupovať proti dodávateľovi. Právo vedľajšieho účastníka vstupovať do spotrebiteľských sporov je dané článkom 169 Zmluvy o fungovaní EÚ, ktorým sa ukladá zabezpečiť vysoký stupeň ochrany spotrebiteľov, ako aj podporovať právo spotrebiteľov na informácie a na vytváranie združení na ochranu záujmov spotrebiteľov. Právo na právne zastúpenie vedľajšieho účastníka spotrebiteľského združenia - právnickej osoby advokátom, deklaruje aj rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) zo dňa 22.12.2010 vo veci C279/2009, v ktorom sa konštatuje, že zásada účinnej súdnej ochrany ako je stanovená v článku 47 Charty základných práv EÚ sa má vykladať v tom zmysle, že nie je vylúčené, aby sa jej dovoľovali právnické osoby. Z toho vyplýva, že aj právnické osoby musia mať možnosť poradiť sa, obhajovať a nechať sa zastupovať. Súčasne žiadal náhradu trov odvolacieho konania vo výške 38,52 eur.

Odporca sa k odvolaniu písomne nevyjadril.

Krajský súd v napadnutej časti preskúmal vec v intenciách ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a zistil, že rozsudok okresného súdu je vecne správny, a preto je potrebné ho podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p., potvrdiť. O odvolaní navrhovateľa rozhodol bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu, podľa § 214 ods. 2 O.s.p.

Rozsudok okresného súdu je odôvodnený v súlade s kritériami v ust. § 157 ods. 2 O.s.p., je správny, úplný a presvedčivý, preto podľa § 219 ods. 2 O.s.p., sa odvolací súd s odôvodnením rozsudku okresného súdu plne stotožňuje.

Navrhovateľ v odvolaní namietal, že uplatnená náhrada trov konania vedľajšieho účastníka, predstavuje neúčelné náklady za právne služby, a to tak z hľadiska jednotlivých úkonov právnej služby, tak z

personálneho aspektu, keďže členovia vedľajšieho účastníka, majú právnické vzdelania a samotné združenie má byť spôsobilé na poskytnutie kvalifikovanej pomoci spotrebiteľovi. Uvedené námietky navrhovateľa, nemožno akceptovať.

Vychádzajúc z Článku 37 odseku 2 ústavného zákona 23/1991 Zb., ktorým sa uvádza Listina základných práv a slobôd, každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, inými štátnymi orgánmi alebo orgánmi verejnej správy, a to od začiatku konania, ako aj z čl. 47 ods. 2, Ústavy Slovenskej republiky, resp. § 25 O.s.p., aj za situácie, že účastník (aj vedľajší účastník vzhľadom na jeho identické procesné práva a povinnosti ako účastníka konania), má zaručené právnym poriadkom možnosť právnej pomoci.

Vedľajší účastník využil svoje právo na právne zastúpenie v tomto konaní, preto je potrebné posúdiť účelnosť poskytnutej právnej služby advokátom a výšku odmeny podľa vyhl. č. 655/2004 Z.z..

Okresný súd priznal správne, ako náhradu trov konania vedľajšieho účastníka, jeho náklady na právnu službu advokáta, a to podľa AT, ktoré správne vo svojom uznesení špecifikoval.

Odvolačný súd z vyššie uvedených dôvodov, nepovažoval odvolanie navrhovateľa za spôsobilé na iné, než potvrdzujúce rozhodnutie odvolacieho súdu.

O náhrade trov odvolacieho konania, bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p..

Vedľajšiemu účastníkovi bola priznaná náhrada trov odvolacieho konania za jeden úkon právnej služby - vyjadrenie k odvolaniu (§ 14 ods. 3 písm. b) AT) v polovici tarifnej odmeny, t. j. 1 zo 61,41 eur, čo je 30,70 eur, k tomu 7,81 eur režijný paušál (§ 16 ods. 3 AT), spolu 38,51 eur.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné .